

ANMELDELSER

Alle / gælder som [...]

DANSKE DRAMATIKERES TALENTPRIS

Uddrag af tale:

/ Hvis det gik efter mit hoved, ville du også få prisen som Danmarks sjoveste, mest poetiske og mest musikalske dramatiker. / Jeg er spændt og glæder mig til at læse dine færdige scener, fordi jeg ved, at de indeholder så meget skønhed, dybde, overraskende metaforer, uventede associationer – og selvfølgelig humor. / Det er med stor nysgerrighed og kæmpe 'Vorfreude', alle går til værks. Jeg som instruktør og alle skuespillere.

Det er, som om dine tekster udløser et kreativt potentiale. Man ved, man er ved at skabe noget, der er *lidt ærligere, lidt smukkere, lidt mere sandt*, og vi kan næsten ikke vente med at gøre dine ord, dine personer og dine billeder levende på scenen. /

Din dramatik består af deja-vuer. Det føles, som om man allerede drømmer, mens man er vågen. For Freud er denne tilstand stedet for kreativitet. Det er der, hvor vi reelt producerer. Måske er det derfor, din dramatik frigiver kreativ energi, og vi med det samme føler os forbundet og beslægtet med dine karakterer og dine historier. Jeg håber, at mange instruktører og skuespillere fremover vil få gavn af dit unikke talent.

*Instruktør og kollega
Isabelle Reynaud, 2008.*

'EN LILLE ÉN'

Når en lille én arves / En række monologer om voksne børn af alkoholikere. Det er ikke alene børnenes opvækst, der / kan blive ødelagt af forældre med stærk trang til alkohol i hverdagen. Nogle børn af alkoholikere forbliver **forvoksede børn**. Tove Haraldsted lader Mette fremstå som et sådant i en hovedmonolog, der i Julie Riis' fortolkning virker som en af de stærkeste af de syv, som

fire forfattere har skrevet. / T.H. er den flittigste forfatter og ikke den mindst vedkommende.

*Jyllands-Posten
John Christiansen.*

'EN BICEPS I AUGUST'

Zwischen Narzissmus und Selbstmitleid

Benjamin Hantschke verleiht den vielen Seiten der labilen Persönlichkeit Martins Tiefe. **Rau, anrührend und komisch** zeichnet er eine an ihrem Drang nach Starruhm zerbrechende Persönlichkeit.

*Lausitzer Rundschau
Ronald Ufer..*

En narcissist klæder sig af

★★★★★☆☆

'En biceps i august' / er en **barsk og voldsomt aktuel skildring af et ungt narcissistisk menneske**.

Indespærret som et dyr / møder vi den speedede og selvtilfredse charlatan / med blitzlys om ørene, båndoptager i bukserne og pennen klar til at grifle den næste selvpromotion-idé ned på sin allerede overfyldte arm. / Moren i mobilen er **det dramatiske greb**, der igangsætter Martins mentale afklædning. Langsomt skifter stand-up-onanien til lavmælte svagheds-betroelser. Med anoreksi-pigen Camilla som omdrejningspunkt.

/ ... en meget flot tekst. Haraldsted formår **selvstændigt, rammende og med plads til både humor, skarphed og poesi** at tegne såvel nutids-narcissisten som anorektikeren. /

'En biceps i august' er **sjov, grov og frem for alt sart og hudløs**. Man kan klukke videre / genkalde sig Martin / mærke stemningen fra de lavmælte sekvenser eller se den vandvåde, afklædte mand stå bomstille og sige: '**Jeg ødelægger alt, jeg ikke har jaget væk først**' eller '**mine dage gør sig kostbare, de truer med at gå**', mens de smukke, vinrøde efterårsblade lyser op på gulvet.

*Aarhus Stiftstidende
Kirsten Dahl.*

Entré Scenen: En biceps i august

Man venter meningsfuldt og intensivt teater af Tove Haraldsted og Isabelle Reynaud. / 'En biceps i august' er da også en usædvanlig teatermonolog. På overfladen en almindelig historie om en ung mand / men **teksten er mere afslørende, poetisk og farlig på én gang.**

Jyllands-Posten
ved genopsætning.

'SPOR // SPOR'

Årblind og livsstærk

Spor//Spor er en smuk og dramaturgisk velafvejede forestilling om at ældes i livet gennem kunsten.

/ Og således bygges de to livscollager op / fragmenter af livet og tiden, ikke som idylliske tidslommer, men som fremhævede brudstykker af en fraværende helhed / alt det, der sker i livet, og alt det, vi klipper fra. / Men ikke bare det.

Tekstgrundlaget er på fornemste vis afstemt efter figurerne og skuespillernes forskellige registre.

/ De små sproglege og ordspil rytmisere forestillingen, både i det sagte og det usagte. / De mange sproglige og situationistiske gimmicks / krydrer forestillingen med comic reliefs af den bedste slags: Den slags, der hindrer det sentimentale og patetiske / i at tage over. Dén slags, der tager humoren alvorligt og fylder alvoren med humor. /

Scene- og livskunst med minimale fagter og stort udsyn. / Og dét er avantgarde, der vil noget.

Se den! Og måtte den så straks komme videre ud i landet.

Information,
Peter Christensen.

Fortid og nutid åbner sig

Unik, lille forestilling fabulerer over livet som fraklip. **Spor//Spor taler med sin helt egen tone.** Forestillingen lever på / en **direkte forbindelse til det levende**, både det moment af teater, som foregår lige nu, og de to livsskæbner, som den er bygget op over. / Netop derfor bliver det muligt at digte videre

og lade danserens og musikerens livsbaner krydse hinanden i en udfordrende collage. / Det fascinerende / er, at de livsspor, der tegnes, spændt ud mellem realitet og digt, består af lutter fraklip.

Nok er det for sent / men 'afbrudte forbindelser gror videre fra min krop' /

Livet er det, der var, men pludselig også meget mere. **Det er teater, når det lever.**

Politiken
Monna Dithmer.

Balletstjernen og provo-pianisten

Spor//Spor er et excellent dobbeltportræt.

/ I stærke, bevægende, **poetiske, men også humoristiske** glimt.

Reynaud og Haraldsted lader yderst vovet og vellykket Theilades og Berghs livsspor krydse hinanden i raffinerede fiktive erindringer og møder. / Da de to markante kunstnere / forlader scenen, ønsker man kun, at de ville fortsætte beretningerne.

Berlingske Tidende
Vibeke Wern.

Spændende Spor

/ **Teksten er i det hele taget spændende.** / Haraldsted, som oven i købet er manuskriptdebutant, forstår med både humor og overraskende drej at skabe en tekst, der sætter tanker i gang og **lukker op for publikums fantasi.** / Det er imponerende, så tæt vi kommer på NT og IB's liv samtidig med, at forestillingen med **sin væren og mange lag** gør opmærksom på det skatkammer af historier, ældre mennesker ligger inde med.

Aarhus Stiftstidende.

To livsduelige skæbner

Ikke blot er idéen unik. Det er lige så enestående, at / NT og IB har villet være med. / Det er de yngre skuespillere, der spiller og fortæller / men det giver en **ekstra dybde og et virkelighedens og historiens sus**, at de (gamle) selv også er der. / Det er lykkedes Reynaud og Haraldsted at samle de **løse brikker fra to liv** til et hele, som fortæller om **det at være menneske.** / Det er anderledes teater, som er værd at se.

JP.